

INHOUD

Voorwoord	3
ACTIEF	
Project 1-5	4-12
'Zoete Zoute Woorden, Warme Arme Charmewoorden'	14
De langste tafel	15
INFORMATIEF	
Schakeltjes/ Lief en leed	13
SPORTIEF	
Gabriël Hoquet: "De natuurlopen zijn mijn grote droom"	16
CREATIEF	
De zaak van de dieren tegen de mensen	18
Bozar: That's music, folks?	22
Project 6de jaars: Toekomstdagen...	23
Cover vooraan en achteraan: impressies van het schooltoneel	

COLOFON

SCHAKEL

Pasen 2022

driemaandelijks tijdschrift
van het Sint-Pieterscollege

REDACTIE

Erik de Schrijver

Hans De Valck

Willy Goossens

René Van Noyen

Greet Walschap

Dinaya Waeyaert

Léon Theodorstraat 167

1090 Jette

tel. 02/426 85 15

fax 02/425 47 50

E-MAIL

ASO@sint-pieterscollege.be

ADMINISTRATIE

secretariaat van het college

DRUK

Leleu Group

FOTO'S

Johan Pijpops

VERANTWOORDELIJKE

UITGEVER

Jasenska Van den Bergh

Léon Theodorstraat 167

1090 Jette

VOORWOORD

Verrijzenis

"Eindelijk kunnen we elkaars gezicht zien", vatte Gauthier Deprez Dutrieux (4WET) de situatie op 7 maart treffend samen. Ik zag het zijne ook. Voor het eerst helemaal. Het straalde. Code geel betekent voor het onderwijs dat we eindelijk verlost zijn van het mond-neusmasker – met bijbehorende mantra "Trek je masker over je neus, alsjeblieft" - en daardoor niet alleen opnieuw vrij kunnen ademen, maar bovenal ook: elkaar echt zien, ontmoeten. Er werd veel gekeken, die maandag. Er heerste een opgewonden stemming die deed denken aan de eerste schooldag. Als werk volgens Kahlil Gibran zichtbaar gemaakte liefde is, dan wordt die liefde ongetwijfeld bestendigd als je weer mag lesgeven aan zichtbare leerlingen. En niet enkel de gezichten verrijzen van achter de maskers, ook ons college kan eindelijk weer vrij ademen en bruisen van leven. Wat een paar jaar geleden nog heel gewoon leek, wordt nu gretig heruitgevonden en ademt hernieuwde vreugde. We mogen weer. Mondjesmaat, maar toch. Deze Schakeleditie staat dan ook bol van activiteiten die nog onder 'code oranje' vielen. Onze leerlingen lieten het niet aan hun hart komen en genoten zienderogen van toneelvoorstellingen - waar het eigen schooltoneel uiteraard met kop en schouders bovenuit stak - en projectdagen. Op het moment dat u dit leest, hebben de vierdejaars ook hun driedaagse in Amsterdam achter de rug. Nu het einde van de onzekere coronatijd in zicht lijkt te komen, hebben we allen het begrip 'normaal' leren waarderen. Wordt alles weer zoals vroeger? Misschien. Of misschien wordt het wel beter, of helemaal anders. We hebben geleerd dat dingen veranderen en ja, ook kunnen mislopen. Maar daarnaast hebben we ook geleerd dat we samen stormen kunnen doorstaan. Op 18 februari deden we dat zelfs letterlijk, met storm Eunice. Natuurlijk zijn niet alle hinderpalen overwonnen. Er is de klimaatverandering, de oorlog in Oekraïne... maar hinderpalen kunnen ook wegwijzers worden. Telkens als Kathy Korasak (5LAWE) me op haar eigen luide en vrolijke manier goedemorgen wenst, word ik herinnerd aan de veerkracht van mensen. Feniks, Zoon van God of gewoon mens, ik geloof dat we allemaal op onze manier steeds weer kunnen herrijzen, verrijzen.

Zalig paasfeest en prettige vakantie

Greet Walschap

ACTIEF

Project 1

Op maandag 21 en dinsdag 22 februari was het D-day. De projectdagen "deel 2" stonden op het programma. Het was niet alleen spannend voor de leerlingen van het eerste jaar (ze zijn altijd heel benieuwd en nieuwsgierig) maar ook voor het betrokken kernteam van leerkrachten dat weken op voorhand met de voorbereidingen begonnen was. Alles stond op punt. We hadden een mooi programma klaar met een gevarieerd aanbod. De leerlingen konden genieten van uitdagende, sportieve maar ook iets rustigere of artistieke activiteiten waar ze zichzelf wat beter leerden kennen en waar ook samenwerking en groepszin noodzakelijk was. Ik loods jullie graag door deze fijne tweedaagse.

Tijdens de workshop "Totebag" versierden de leerlingen een stoffen zakje. Ze konden hun

creativiteit de vrije loop laten gaan met textielverf. Het stoffen zakje kregen ze nadien mee naar huis. Er zaten wat pronkstukken tussen. Ondertussen vond er in een andere groep een workshop "Beatbox" plaats. De lesgever van dienst kon verschillende klanken tegelijk produceren. B11 daverde. Tomorrowland kan er iets van leren. Het was heel indrukwekkend en het leek super moeilijk maar al snel waren de leerlingen weg met de basics van het beatboxen. Eerst moesten ze bepaalde reeksen doorlopen die opgelegd werden. Op het einde van de les moesten ze zelf aan de slag en een korte reeks klanken

bedenken en uitvoeren. Ik kan jullie verzekeren dat er beatbox-talent schuilt in ons eerste jaar.

Er werd ook gedanst: tijdens de workshop Hiphop maar ook tijdens een dance battle

tussen de klassen. Elke klas kreeg de opdracht om samen een lied te kiezen waar ze met de hele groep tijdens 1 minuut op zouden dansen. Dat betekent dat er moest samengewerkt en overlegd worden. Dat gaat niet altijd van een leien dakje. Er wordt soms hevig gediscussieerd maar je merkt al snel wie de touwtjes in handen, wie de skills heeft om die hippe dance moves aan te leren aan de anderen. Wat erg leuk was om te zien, is dat de klasgeest aanwezig was en dat iedereen deelnam, of je nu een goeie of een houderige danser bent. Er werd ook een winnaar uitgekozen die een beloning kreeg.

Tijdens het Smart-e-spel werden de leerlingen mediawijs. Wat kan of mag er gedeeld worden op het internet? En wat niet? Hoe koop je veilig iets aan? Hoe beveilig je best een account? Wat is een catfish? Hoe herken je fake news? Hoe herken je spam?

Elke leerling van het eerste jaar kreeg ook de opdracht om een klaslogo te ontwerpen. Het was

de bedoeling om de naam van de klas hierin te verwerken. Ook hier werd per klas een winnaar verkozen. Dit logo blijft in de klas hangen tot volgend schooljaar. De leerlingen die volgend jaar in het eerste zitten, krijgen dan de kans om een nieuw logo te ontwerpen. Ook hier zagen we dat er bijzonder veel creativiteit schuilt in onze leerlingen.

Tijdens de breinlesjes leerden de leerlingen meer over de "fixie en growie" die in hen schuilt. Wie houdt vast aan de fixed mindset en wie heeft eerder een growth mindset? Wat kunnen ze (nog) niet? Hoe kunnen ze nog groeien?

De klassen namen het in het zwembad ook op tegen elkaar. Ze vormden telkens een waterpolo-team. De andere klas verslaan was het doel.

Deze boeiende tweedaagse werd op dinsdag afgesloten met de film "Love, Simon" die ook eerder tijdens het project werd ingeleid.

Candice Truyens

ACTIEF

Project 2

Onze projectdagen zagen er veelbelovend uit: een daguitstap naar Brussel en allerlei activiteiten tijdens de andere dag op school. Deze keer was het echter niet Corona die roet in het eten gooide maar het stormweer....

We moeten zeggen dat de leerkrachten van 2 er in slaagden om ons toch nog een mooi programma te geven op deze 2 dagen. We mochten ons smijten in het stellingenspel,

de klasdans, Zeg'ns euh, het klaslogo en Origami. Er was al voor elk wat wils: bewegen of iets creatiever aan de slag gaan. Een documentaire en film leerden ons dan weer een aantal andere zaken bij, o.a. over het milieu

Heel interessant en nuttig waren voor ons de financiële educatie, leren leren (handige tips die altijd bruikbaar zijn) en zeker de studiekeuzebeurs. Hier kregen we te horen van

leerlingen, die nu in hogere jaren zitten, welke mogelijke studierichtingen wij bij ons op school kunnen volgen. Heel heel handig om onze keuze naar volgend schooljaar op de juiste manier te maken.'

Ann Callebaut

ACTIEF

Project 3

De generatie van het derde jaar is een beetje een testgroep. Ze slepen elk jaar de het gewicht van vernieuwde leerplannen met zich mee. Een daarvan is het leerplan MEAV. Daarin komen heel wat doelen aan bod die niet gemakkelijk in een vak te bereiken zijn. En daar bieden de projectdagen een mooie oplossing voor.

Met een sessie over fake news en een heuse escape room werd er gewerkt aan

de mediawijsheid van de leerlingen. Wat mag ik geloven? Bij welk nieuws zet ik beter wat vraagtekens? Hoe beveilig ik mijn social-mediaprofiel? Zoekend in de informatie aan de muur vonden ze de antwoorden op de puzzels en geraakten ze uit het gesloten lokaal.

Tijdens het stellingenspel lag de nadruk op maatschappelijke vorming. Wie ben jij, wat is jouw mening en durf je er voor uit te komen? Je werd uitgedaagd om stelling in te nemen. Denk je als het grootste deel van de klas? Of zit je bij een kleine groep met andere mening? Misschien ben je wel de enige die er zo over denkt...

De klassen Economische Wetenschappen en Grieks Latijn hebben in hun lessenspakket geen plaats over voor het vak Artistieke Vorming. Zij ontwierpen een eigen product gebaseerd op de typische stijl van een zelfgekozen kunstenaar. Al photoshoppend maakten ze etiketten voor doosjes en flesjes waarin ze een uitgevonden product presenteerden.

Hans De Valck

ACTIEF

Project 4de jaar

Vlak voor de krokusvakantie kregen de vierdejaars maar liefst drie projectdagen voorgeschoteld als vervolg op de projectdagen in november. Waar het toen meer om workshops over economie en maatschappij ging, draaide nu alles rond mentaal welzijn en welbevinden en respect voor ieders eigenheid. Er waren vier alternerende workshops en de projectdagen werden afgesloten door de wervelende show Het Schaap van Vlaanderen. De leerlingen van 4 Wetenschappen geven een impressie:

Leven in kleur

“Leven in kleur” was een workshop over racisme. Tijdens deze workshop hebben we gesproken over hoe mensen behandeld worden naargelang hun huidskleur. We zijn begonnen met het spel ‘Wie is het?’. Vervolgens gaf de leerkracht ons een paar vragen

en we moesten zeggen of we akkoord gingen of niet door een groen of rood kaartje in de lucht te steken en we moesten ook uitleg geven bij onze mening. Daarna hebben we een paar filmpjes bekeken over racisme. Eén van die filmpjes ging over of kinderen ook al beseffen wat racisme is. We vonden deze workshop niet zo geslaagd, hij had veel actiever mogen zijn. (Alexander, Gauthier, Michaël)

Mentaal welzijn

Eerlijk zijn tegenover mensen met wie je niet speciaal goed bevriend bent, was wel een uitdaging. We moesten per vraag willekeurig bij andere klasgenoten gaan zitten en elke keer de vraag specifiek beantwoorden. De bedoeling was om zelf eerlijk antwoord te geven, maar ook om goed te luisteren naar de antwoorden van de anderen, want nadien moesten we voor de hele klas elke persoon voorstellen aan de hand van de antwoorden die ze gegeven hadden. De meningen hierover waren uiteenlopend: sommigen vonden het wat saai omdat ze niet actief bezig konden zijn, anderen vonden het leuk en interessant om hun klasgenoten beter te leren kennen. Voor het tweede deel van de workshop kregen we stellingen. Als een stelling voor jou gold, moest je een stap naar voren zetten. Het was leuk om

te zien dat je nooit alleen was om een stap naar voor te zetten. De bedoeling van het derde deel was om een krachtige slogan te maken voor andere mensen. Het was een actieve opdracht waarbij je je tekentalent kon laten zien. (Fin, Melissa, Nour)

Framing in beeld

Framing in beeld was een leuke activiteit, ook al duurde de theoretische uitleg een beetje te lang, wat het minder boeiend maakte. We hadden nog nooit gehoord van framing in deze betekenis van het woord en

voordien hadden we ook nog nooit een scène in een film geïntroduceerd. We leerden dus omgaan met iets nieuws, en daardoor was het een leerrijke workshop. (Chems, Guillaume, Jade)

LGBTQ+

Bij deze workshop kregen we eerst foto's te zien die we moesten beschrijven. Vervolgens kregen we een YouTube-filmpje 'de genderkoek' voorgeschoteld, dat meer uitleg gaf over het onderwerp. Als bijbehorende

opdracht moesten we opzoeken hoe de wereld tegenover LGBTQ+ staat. Dit werd gevolgd door een stellingenspel waarin we telkens onze mening moesten geven. We sloten af met een kringspel waarbij we telkens een vraag konden kiezen die we eerst zelf moesten beantwoorden en dan naar het antwoord van onze partner luisteren. Het komt erop neer dat we veel bijgeleerd hebben over LGBTQ+, maar ook over onze medeleerlingen. (Alexandra, Antoine, Rebeca, Thomas)

Wij-zij-denken

Debatteren doen veel mensen graag, maar wat belangrijk is, is dat we over de juiste onderwerpen debatteren. Dat hebben we in deze workshop gedaan. We mochten zelf stemmen over welk van de onderwerpen die de leerkracht aanbood we wilden debatteren. We zagen dat er verschillende meningen waren en dat het niet altijd eenvoudig is om je mening te verklaren. Het was interessant om te zien hoe we elkaar konden overtuigen.

Daaruit leer je dat meningen geen feiten zijn, er bestaan geen foute of juiste meningen. Het was een leuke activiteit omdat iedereen zijn opinie kon geven. (Abdullah, Meyssa, Selma, Souleyman)

Het Schaap van Vlaanderen

Op vrijdagmiddag kregen we de kans om de voorstelling "Het Schaap van Vlaanderen" bij te wonen, waar gebruik werd gemaakt van zwarte humor om in het thema van de projectdagen te blijven. In de voorstelling werden botsingen tussen Belgen en allochtonen op een grappige manier besproken. Er kwamen veel vooroordelen over beide culturen aan bod, waardoor zowel de Belgische als de allochtone toeschouwers het herkenbaar vonden en erom konden lachen. De acteurs waren ook heel goed, het publiek werd vaak betrokken bij het toneelstuk, en ze zorgden ervoor dat niemand zich op het einde beledigd voelde. Een perfecte afsluiter van de projectdagen.

(Adam, Mehdi, Zeyneb)

ACTIEF

Project 5de jaar

Weegschaal van belangen

We begonnen onze eerste projectdag met een klimaatdebat. Zoveel wisten we dan ook op het moment zelf. We hadden op voorhand al de groep gekregen die je mocht vertegenwoordigen, verder wisten we niet volledig wat we konden verwachten. Maar toen we binnen gingen in het lokaal, kwamen we direct in een setting voor een vergadering. Op de tafels die in een kring stonden, wachtten daar onze naamkaartjes, de vlaggen en natuurlijk een karaf water. Het spreekgestoelte maakte het af en bracht ons al snel in de zakelijke sfeer. De organisatoren begonnen met een korte uitleg en verzochten daarna elke groep zich voor te stellen. In het begin merkte je dat sommigen zich onwennig voelden en de helft van wat er op de infociche stond over hun

groep niet direct begrepen. Na het speeddaten om elkaars standpunten te leren kennen, begon het. Een paar groepen namen het woord en vertelden wat zij van de situatie vonden en anderen hadden daar wel iets aan toe te voegen. Leerlingen begonnen door te vragen en confronteerden elkaar met andere visies.

Het onderwerp is ook heel actueel, de kobaltmijnen van Tesla in Congo hebben gevolgen voor het klimaat. Maar ter plaatse zijn er al veel problemen zoals corruptie, hongersnoden of gevaarlijke werkomstandigheden. Al snel begon iedereen te zien dat er in zo'n kwestie verschillende belangen meespelen. Dit is geen

probleem met een eenduidige oplossing, het is niet zwart of wit. Naarmate het debat vorderde, beseften we dat er nog heel wat praktische zaken waren die beslist moesten worden. En terug had iedereen andere prioriteiten. Het was fijn om te zien hoe velen in hun rol zaten en echt betrokken waren. Met momenten wilden meerdere groepjes tegelijk nog iets zeggen, maar het gesprek

werd in goede banen geleid door de organisatoren. Uiteindelijk mochten we lobbyen met andere groepen. Het was de bedoeling om over het voorstel van Tesla in het begin te gaan stemmen, maar we mochten nog wijzigingen aanvragen. De eerste stemronde ging over de wijzigingen, toen viel het mij al op hoe hard de prioriteiten waren veranderd. In het begin ging het nog heel veel over het

klimaat en uiteindelijk ging het grotendeels over geldzaken. Zo zag je echt dat wij nu ook met meerdere zaken rekening hielden dan enkel met het klimaat. Dit debat heeft ons getoond dat in de politiek klimaat zeker een punt is in hun agenda, maar dat er altijd nog heel veel andere belangen in de weegschaal liggen.

Emma Devies, 5LaWi

SCHAKELTJES
SCHAKELTJES
SCHAKELTJES

SCHAKELTJES

Kangoeroewedstrijd

De kangoeroewedstrijd testte de wiskundige aanleg van de eerste- en tweedejaars. Ze kregen dezelfde vragen voorgeschoteld. Elliot Buelens scoorde het best. De tweede plaats was voor een leerling van het eerste jaar. Vince Van Damme liet alle andere leerlingen, dus ook die van het tweede jaar achter zich.

SCHAKELTJES

Olympiade

Twee leerlingen uit het vierde jaar, Mehdi (4wet) en Robin (4lab), haalden de tweede ronde in de olympiade natuurwetenschappen voor de tweede graad. Benieuwd hoe ze het doen in de volgende ronde.

SCHAKELTJES

Vastenvoettocht

Op 28 maart trokken de leerlingen van het eerste tot het derde jaar stevige schoenen aan. Ze stapten voor het goede doel, met Pasen en de verrijzenis in het verschiet, van Humbeek naar Grimbergen of omgekeerd. De symbolische feniks begeleidde hen.

SCHAKELTJES
SCHAKELTJES
SCHAKELTJES

SCHAKELTJES

SCHAKELTJES

SCHAKELTJES

LIEF & LEED

Geboorten:

01/01/22 Astrid, dochtertje van Robrecht Dehaen (Ik)

ACTIEF

'Zoete Zoute Woorden, Warme Arme Charmewoorden'

Ter gelegenheid van de poëzieweek schotelde Kip van Troje onze vierdejaars een potpourri voor uit het werk van onder meer Herman De Coninck, Guido Gezelle, André Sollie, Eddy Van Vliet, Judith Herzberg, Martinus Nijhoff, Willem Elsschot, Drs. P., Toon Tellegen, Rutger Kopland, Paul Van Ostaijen... Aaliyah Boughaleb uit 4WET en Kamila Bouzammour uit 4HUM1 vertellen er iets meer over:

Zoals elk jaar is in januari de poëzieweek aan bod gekomen. Een week vol liefde, tragedie en emoties. Een week waarin onze lessen Nederlands gekleurd worden door de kunst van Poëzie.

Dit jaar hebben we een ander beeld van poëzie gekregen door de lezing van twee interessante broers die hun favoriete gedichten met de

vierdejaars hebben gedeeld. Ze begonnen met rustige muziek en gedichten. Doorheen de lezing brachten ze nu en dan ook liedjes. De liedjes en activiteiten zoals een stuk acteren of zingen maakten de lezing veel interessanter. Sommige gedichten gingen wel heel snel, wat ons wat in de war bracht. Maar algemeen vonden we het wel leuk om iets

anders te doen dan gewoon les te hebben in de klas. Het zou fijn zijn om volgende jaren iets gelijkaardigs te doen.

Greet Walschap

ACTIEF

De langste tafel

Dinsdag 15 maart organiseerde de leerlingenraad van de eerste graad De Langste Tafel. De bedoeling was dat elke leerling een portie eten meebracht naar school. 's Middags werd al dat eten op de speelplaats uitgesteld, en kon iedereen van elkaars maaltijd proeven. Aangezien de coronamaatregelen zulke evenementen eindelijk weer toelieten, bleef de leerlingenraad niet bij de pakken zitten. Bovendien zitten we momenteel in de vastentijd: een periode waarin we bewust moeten stilstaan bij het feit dat lang niet iedereen het zo breed heeft. Aan onze Langste Tafel deelde iedereen met elkaar, waardoor er genoeg eten was voor iedereen.

Dankzij de enthousiaste deelname van iedereen werd het een succes. Reeds om 08.00 u. in de ochtend stond een team

van leerkrachten paraat om de porties eten van de leerlingen in ontvangst te nemen en in de koelkast te zetten – toen de bel ging om 08.40 u. waren de koelkasten goed gevuld! Er was een overvloed aan eten, en voor ieder wat wils: halal, vegetarisch... Om de sfeer goed te houden, zorgden we voor een streepje muziek op de achtergrond. Ondanks een ongunstige weersvoorspelling waren de weergoden ons toch goed gezind. Het werd een geslaagde middag: de zon

scheen, de buikjes werden rond gegeten en er is geen enkel bord gesneuveld: wij kijken al uit naar de editie van volgend jaar!

Anna Bloemen

SPORTIEF

Gabriël Hoquet: “De natuurlopen zijn mijn grote droom”

Voor Gabriël Hoquet is het duidelijk: “Lange afstanden lopen in volle natuur, dat is echt mijn ding.” De leerling van 4ECA2 nam zelfs ondanks zijn jeugdige leeftijd (16) al een paar maal deel aan de vermaarde Twintig Kilometer van Brussel. “Sinds kort werk ik ook gericht onder leiding van een coach. Ik wil er immers de volgende jaren echt iets van maken”, klinkt het zelfverzekerd.

“Eigenlijk was het een reclamefolder die me als elfjarige op weg zette naar het loopgebeuren”, vertelt Gabriël enthousiast. “In een blaadje van het sportmerk Decathlon vond ik een trainingsschema voor de halve marathon van Brussel, die ieder jaar in oktober wordt georganiseerd. Lopen deed ik in die periode wel eens, maar uiteindelijk was dat toen nog vrij beperkt. Maar dat schema, dat vond ik pas een echte uitdaging. Ik volgde maandenlang alle instructies nauwkeurig op en

testte zelfs op training met succes op die afstand. Ik was er helemaal klaar voor. Toen ik me wilde inschrijven, kwam echter de ontuchtering. Om te mogen deelnemen moest men minstens zestien jaar oud zijn. Jammer natuurlijk, maar intussen had ik de smaak helemaal te pakken. Ik sloot daarop aan bij de loopclub die binnen de KWB van Laken was opgericht.”

“Aan de Twintig Kilometer van Brussel, de bekendste massaloop in eigen land, mocht ik het jaar daarop als twaalfjarige wel

meedoen. Daar, in de buurt van het Jubelpark, maakte ik dan ook op een warme dag in mei mijn groot competitiedebuut. Samen met 30.000 andere loopfanaten aan zo’n evenement kunnen deelnemen, dat was een hele belevens. Ik had gemikt om de afstand in 1u50’ af te leggen, maar tot mijn grote verbazing klokte ik tien minuten sneller af. Het jaar daarop was ik weer van de partij. Toen ging het nog eens tien minuten sneller. Ik moet die dag zowat op plaats 1900 zijn geëindigd. Intussen had ik me aangesloten bij de joggingclub van Ganshoren, die zijn vaste stek heeft in de nabijheid van het Laarbeek Bos. Voor de duurlopen trokken we telkens de velden in richting Relegem. De intervaltrainingen voerden we op het nabijgelegen industrieterrein uit.”

“Ik deelde mijn loopgegevens op Strava, een applicatie waar heel wat afstandslopers mee communiceren. Daar werd

ik opgemerkt door één van de betere lopers van de club, Gauthier Minne. Hij vond dat ik heel goed bezig was en stelde me voor om aan te sluiten bij de groep die gecoacht werd door gewezen marathonloper Herman Peetermans. Waarom niet eigenlijk, dacht ik. Met als gevolg dat ik nu één tot tweemaal per week met de fiets naar Dilbeek trek om er op de piste te oefenen. Ik tekende dan ook een aansluitingskaart bij Dilbeek AC. Het is alvast de bedoeling dat ik dit jaar mijn debuut maak op de piste. Als scholier kom ik in aanmerking voor de 1500 en de 3000 meter.”

“Intussen had ik ook al kennis gemaakt met de specifieke natuurlopen. Lange afstanden lopen in volle natuur, dat vond ik gewoon reuze. Zo was ik anderhalf jaar geleden van de partij in de Brusselse Eco Trail. Ik finishte in deze 10-kilometerloop als 31ste, maar was wel winnaar in mijn leeftijdscategorie. Vorig jaar nam ik in augustus zelfs deel aan een trailloop in Kroatië. Het ging er warempel goed. Na een lange klim kwam ik zelfs in tiende stelling door, maar de vijf kilometer lange afdaling

was niet van de poes. Dat was echt specialistenwerk dat niet direct aan mij was besteed. Ik

bereikte uiteindelijk als 52ste de eindstreep. In september was er nog de uitgestelde Twintig van Brussel. Ik liet er deze keer, een beetje teleurgesteld toch, 1u28’ afdrucken. Allicht heb ik deze zomer iets te veel hooi op de sportieve vork genomen door onder meer een fietsreis naar mijn grootouders in Zwitserland op mijn programma te nemen. Mijn laatste wedstrijd was een trail door het Meerdaalwoud, waar ik op de negende plaats kon beslag leggen.”

“Wat 2022 zal brengen op loopgebied, is nog een beetje koffiedik kijken. Ik wilde deze winter deelnemen aan de Winterloop in Bosvoorde, maar het evenement werd omwille van corona afgeblazen. Ik blijf nu vier- tot vijfmaal per week mijn conditie onderhouden, zowel met intervaltraining op de piste als met tragere duurlopen van twaalf tot zestien kilometer. Ik kijk ook uit naar mijn wedstrijddebuut op de piste. Maar bovenal staan de natuurlopen op mijn verlanglijstje. En op langere termijn hoop ik ooit de mythische marathon in al zijn glorie te kunnen ontdekken.”

Willy Goossens

CREATIEF

De zaak van de dieren tegen de mensen

Elke editie van het schooltoneel is een speciale editie. Maar dit jaar was het toch wel heel speciaal. Eind december kregen we te horen dat de theaters zouden sluiten. Een week later werden ze weer geopend, maar voor een beperkt publiek van 200 man per voorstelling. Ons schooltoneel zou dus eerst niet, dan weer wel doorgaan.

Genoeg om ons een gigantische achterstand te bezorgen, om nog maar te zwijgen over wat het emotioneel met ons deed. Maar spelen zouden we, al was het te midden van stijgende cijfers van de vijfde coronagolf. We blikken terug met een aantal spelers op de laatste repetitieweek en de première.

Hoe zou je die laatste week omschrijven?

Kathy: De laatste week van het schooltoneel was een pure emotionele rollercoaster. We hadden eigenlijk nooit allemaal deftig zonder tekst gespeeld. Alles kwam opeens heel snel samen en je besepte dat de tijd drong.

Yasemin: Het voelde fantastisch om op het podium te kunnen repeteren. Het was iets helemaal anders dan op school repeteren. Sommige dagen verliepen wat vermoeiend maar voor de rest was het echt top.

Omdat we zonder mondklappers zouden spelen, werden onze leerlingen op voorhand getest op covid. Hoe waren die testmomenten?

Thomas: Dat waren van de meest angstige momenten in mijn leven ooit. Elke keer had je toch schrik dat je positief was en dat je dan helemaal niet meer mee kon doen. Ik was één van de gelukkigen die het niet heeft gekregen, maar al diegenen die het wel hadden, waren natuurlijk kapot van het verdriet dat ze niet mee mochten doen, na zoveel ervoor te hebben gewerkt en er naar uit te hebben gekeken.

Yasemin: Ik testte positief één dag voor de voorstelling. Mijn eerste reactie was: « oh nee ». Ik vond het heel erg maar ik kreeg veel steun van mijn klasgenoten, familie en de spelers en ik voelde me snel al beter. Ook al kon ik niet meespelen, toch ben ik blij dat ik de stap nam om mee te doen. Ik heb veel leuke herinneringen gemaakt en veel bijgeleerd.

Renzo: Ik ben in de hele pandemie nog nooit zo voorzichtig geweest als toen. Ook het wachten op het resultaat was verschrikkelijk. Vrijdagmiddag wisten we pas na een uur wat onze uitslag was, omdat ze het aan de hele

groep tegelijk wilden meedelen. Nicolas: Elke keer dat er iemand positief testte, en dat was niet maar een keer, was dat wel een klap voor heel de groep, niet alleen omdat die tekst dan moest aangepast, geschrapt en/of opgevangen worden, maar vooral door de "positieveling" die ons ineens moest verlaten na zo hard te hebben gewerkt voor het stuk, en sommigen zijn echt last minute uitgevallen.

Door het wegvallen van mensen zijn er voortdurend lastminute-aanpassingen geweest. Hoe was dat?

Kathy: De aanpassingen gaan verdelen en spelen was heel chaotisch en erg vermoeiend. Tot op de laatste seconde voor de show moesten er nog dingen aangepast worden, wat niet alleen ons, maar ook de mensen achter de schermen en Jan de regisseur vermoeide.

Nicolas: We zijn echt in tijdsnood geraakt, de generale

repetitie was bijvoorbeeld op de dag van de eerste voorstelling zelf, maar ik vind dat we trots mogen zijn op elkaar en wat we hebben neergezet.

Door de maatregelen van dat moment, was de zaal maar half gevuld. Hebben jullie daar iets van gemerkt?

Kathy: Het feit dat we maar voor een halfvolle zaal hebben gespeeld had ik niet zozeer opgemerkt, omdat ik vooral heb gelet op het amuseren en uiteindelijk waren het toch wel ongeveer 400 mensen die ons zijn komen bewonderen, een prachtig getal. Iedereen zat ook verspreid over de hele zaal, dus het leek bijna op een volledig gevulde zaal.

Renzo: Je werd zo verblind door de tientallen spots die op je schenen, dat je het publiek niet eens zag zitten. Ik weet nog goed dat ik tot ongeveer de derde rij kon kijken en daar zaten dan een paar leerkrachten en vrienden.

Hoe voelde het om op het podium te staan?

Renzo: Geweldig! Vooral het applaus achteraf is overweldigend. We kregen zelfs een staande ovatie en een minutenlang applaus, daar krijg je wel kippenvel van!

Nicolas: Vooral wanneer het publiek reageert op wat je zegt of doet, is tof. Dan krijg je op het moment zelf waardering voor wat je aan het doen bent.

Thomas: Ik was bang om fouten te maken of om mijn tekst te vergeten, maar eens ik begon te spelen, ben ik gaan genieten

en was het een onvergetelijke ervaring. Achteraf heeft iedereen mij gefeliciteerd en gezegd dat het een prachtig stuk was. Ook mijn kostuum viel in de smaak. Volgens één leerkracht mag ik ermee naar het mondeling examen komen in juni!

Wat zou je willen zeggen aan leerlingen die twifelen om mee te doen volgend jaar?

Thomas: Gewoon doen, zelfs als je denkt dat je het niet gaat kunnen gewoon doen. Je gaat enorm veel spijt krijgen als je niet eens hebt geprobeerd om mee te doen. Het is een ervaring

die je nooit of te nimmer in je leven zal vergeten.

Yasemin: Ik stesste heel veel in het begin maar wanneer ik nu terugkijk ben ik echt blij dat ik deze stap heb genomen. Het is een hele andere ervaring en zeker iets dat je minstens één keer in je leven moet beleven.

Nicolas: Je houdt er sowieso ook een hele groep vrienden aan over.

Kathy: You only live once, so just do it!

Els Van Petegem

CREATIEF

Bozar: That's music, folks?

Op vrijdag 18 februari gingen de leerlingen van de eerste graad naar de voorstelling 'The Sonic Assistance Agency' in BOZAR. Drie muzikanten - Farida, Ruben en Primoz - brachten ons in een wereld van klank en verbeelding. Het bleek een uitdaging voor het oor met niet steeds de meest evidente klanken, maar wel een unieke ervaring!

In het begin van de luistersessie produceerden de muzikanten klank op enkele millimeters van onze oren, zoemden ze in op geluiden en ontdekten we nieuwe sensaties. Geïnspireerd

door technieken uit de ASMR, een heuse cultus van het zintuiglijke genot, beseften we vreemd genoeg dat van heel dichtbij alle geluiden mooi en bijzonder zijn. Vervolgens speelden de drie muzikanten een compositie die meer op een 'video game' leek dan op een partituur. Het trio ontdekt zo hoe sensaties te creëren, de wind te laten waaien, het vuur te laten knetteren, te glijden, te vibreren, muziek te creëren... Na deze opbouw van sensaties hadden veel leerlingen op een slot gehoopt waarbij de muziek meer structuur en vorm zou aannemen zoals we gewoon zijn van een lied of compositie.

Op het einde van de rit, is de valies van ideeën leeg. Mogelijk blijft er nog één element over en niet het minste: samen muziek maken en er plezier aan beleven. Zonder twijfel is het dan niet slecht te denken aan wat er is meegegeven, maar je

mag het evengoed allemaal van tafel vegen.

Wouter Versavel

CREATIEF

Project 6de jaars: Toekomstdagen...

De projectdagen van de zesdejaars stonden in het teken van 'de toekomst'. Twee dagen lang stonden we stil bij hun toekomstplannen, gaven we praktische tips, luisterden we naar verhalen van mensen die vertelden over de keuzes die zij hebben gemaakt in het verleden.

We keken niet alleen naar de toekomst, maar ook naar vandaag en de voorbije jaren. In de workshop 'Ode', deskundig begeleid door oud-leerling Arno Boey, gingen de leerlingen aan het schrijven. Eender welke taal mocht gebruikt worden. Ze brachten een ode aan een herinnering die gelinkt is met het college. Er zijn odes geschreven aan enkele leerkrachten maar ook aan de klimop, de poort, blok A, blok B, de lessen Grieks, de middagpauze, herinneringen aan uitstappen van lang geleden.

Els Van Petegem

Ode aan de klimop

Als we in de late zomer voor het eerst door die grote poort binnen kwamen
Was je daar, vol trots, vol kleur
Samen met die fijne nieuwe geur
Van een late zomerdag
Waarmee de wind ons bekoren wou
Diezelfde wind nam ook de kou
En je mooie rode bladeren mee
Naar de twee
Lange grijze maanden
Waar wij niks meer van kleur zagen
We niks meer van jou konden vragen
Dat je mooie kleuren mochten wederkeren
Zodat wij je met z'n allen kunnen eren

Wietse – 6 WEWI

Ode aan schooltoneel

Schooltoneel

Wat een emotionele rollercoaster
Je stapt in een karretje
Recht naar een nieuw doel
Een nieuw avontuur
Zo een karretje vul je niet alleen
Die rollercoaster ervaar je met z'n allen
Één letter verschil
Maar verre van hetzelfde
Je hebt zo van die saaie rollercoasters
Die gaan enkel rechtdoor
Maar deze
Die was anders
Deze ging alle kanten op
Een paar keer enorm hard naar beneden
Zo hard dat er mensen moesten uitstappen
Zo hard dat je even niet meer naar boven durft gaan
Maar dan komt het
Hij gaat omhoog
Naar een punt van euforie, maar toch wat angst
Een gevoel van moed en liefde
Een punt waarop je elkaar ziet stralen
Een gevoel van voldoening en plezier
Zo een rollercoaster
Je kent dat wel
Geeft je kriebels in je buik
Doet je handen beven
Voor je in dat karretje stapt heb je stress
Maar aan het einde van de tocht volgt ontlading
Het geeft je zin om die rollercoaster opnieuw te beleven
En nog uren rond te lopen
Met z'n allen
Met z'n allen in het pretpark
Naar een nieuwe rollercoaster

Nova – 6 HUM